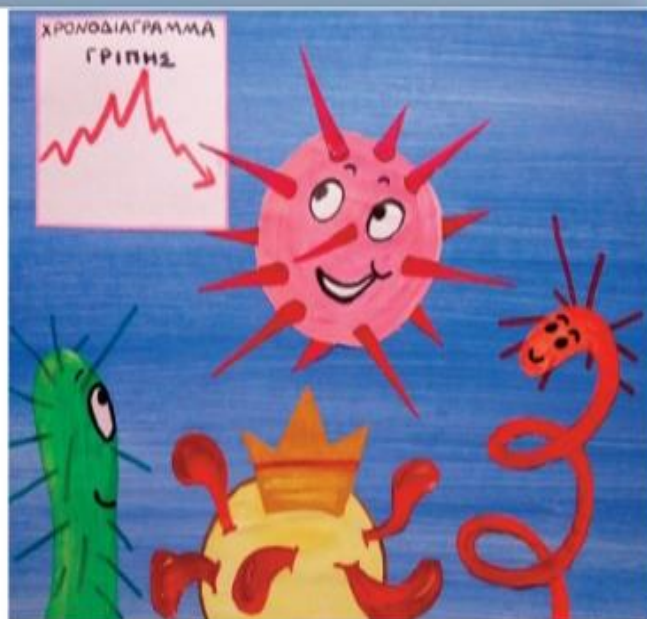

ΧΑΡΑ ΠΑΤΡΑ
ΕΝΑΣ ΙΟΣ ΜΕ ΚΟΡΩΝΑ

Στην Ιούπολη, την χώρα των ιώσεων, από νωρίς επικρατούσε φασαρία στο μέγα συμβούλιο των ασθενειών.

Η γρίπη είχε πάρει τον λόγο και μιλούσε για την λήξη της εποχής που εμφανίζεται.

«Χα, χα, χα», ακούστηκε στο βάθος ένας ιός. «Σε είχα για πιο δυνατή. Τι είναι αυτά; Άντε, αρρωστήσαμε κάμποσα παιδάκια κι αυτό ήταν; Εγώ άλλα ονειρεύομαι για την καριέρα μου...»

«Δηλαδή;» ρώτησε το συνάχι.

«Να γίνω παντοδύναμος, να αρρωστήσω τους πάντες, να μιλάνε για μένα στην τηλεόραση, στο ραδιόφωνο, να γίνω σούπερ σταρ!! Να γίνω ο βασιλιάς των ιώσεων. Ιός με κορώνα!! Κορονοϊός!! Αυτό θα είναι το όνομά μου. Θα δείτε εσείς πόσα παιδιά θα αρρωστήσω...» είπε και κοίταξε γύρω του όλες τις ιώσεις με υπεροψία.

«Μα δεν μπορείς να το κάνεις αυτό! Οι ιώσεις υπάρχουν για να δυναμώνουν τα κορμάκια των παιδιών μεγαλώνοντας. Το λένε ανοσοποιητικό σύστημα, το ξεχνάς;» είπε η γρίπη.

«Ναι, εμείς δεν εμφανιζόμαστε για να τους αρρωστήσουμε όλους, ούτε μας νοιάζει να είμαστε ξακουστές», είπαν όλες οι ιώσεις με

ένα στόμα!! «Ποτέ δεν θα καταφέρεις να δεί-
ξεις τέτοιο πρόσωπο στα παιδιά. Δεν θα σε
αφήσουν...»

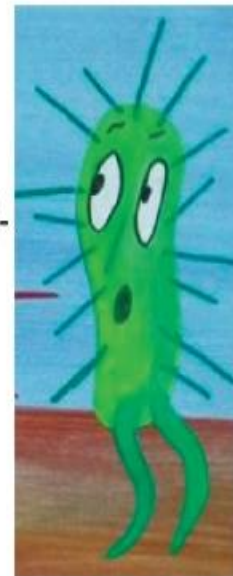
«Ααααα, ναι; Εγώ θα αποδειχτώ πιο έξυ-
πνος. Λοιπόν, το αποφάσισα!! Κάθε τρίγωνο
στην κορώνα μου θα είναι και ένα μου κόλπο

για να τα αρρωστήσω. Και μαζί με αυτά, όλο τον κόσμο, χα χα, χα!!»

«Δηλαδή;» ρώτησε ο βήχας.

«Πρώτο τρίγωνο, το στόμα! Έχετε δει ποτέ παιδί να μην βάζει τα χέρια του στο στόμα; Κι αν μάλιστα δεν είναι καθαρά..., πάρτι θα κάνω!! Δεύτερο τρίγωνο, η μύτη. Πόσες φορές σκαλίζουν τη μύτη τους χωρίς χαρτομάντηλο; Εύκολα μπορώ να κρυφτώ στα δαχτυλάκια τους! Και τρίτο τρίγωνο της κορώνας μου και το πιο πονηρό... Κάθε φορά που θα τρίβουν τα μάτια τους με άπλυτα χέρια, τζουπππ! Απλώωωωωωνω το Βασίλειό μου! Όσο έχω αυτή την κορώνα, θα είμαι ανίκητος. Πόσο έξυπνος είμαι, απορώ!!!»

Οι ιώσεις έμειναν σιωπηλές και απορημένες, να κοιτούν τον Κορονοϊό καθώς εξαπλώνονταν...

Πέρασαν οι μέρες και, όπως είπε, έτσι κι έγινε. Τηλεοράσεις, ραδιόφωνα μιλούσαν για τον νέο βασιλιά των ιώσεων, τον Κορονοϊό.

Μέχρι που, κάποια στιγμή, η δασκάλα στο σχολείο μίλησε στα παιδιά για την μεγάλη σημασία που έχει η καθαριότητα των χεριών.

Και κάθε μαμά στο σπίτι έλεγε ένα νέο ποιη-
ματάκι...: «πρώτα σαπουνάκι, μακριά από το
προσωπάκι!!»

Και τα παιδιά άκουσαν. Και όποτε έπλεναν
τα χέρια τους, έλιωνε το πρώτο τριγωνάκι...

Και κάθε φορά που ζητούσαν χαρτομάντηλο,
μαράζωνε και το δεύτερο... Όσπου ο Κορο-
νοιός έμεινε χωρίς κορώνα...

«Βοήθεια, βοήθεια, πάει η δύναμή μου. Ιώσεις είστε και εσείς, δώστε μου ένα χεράκι!!!» φώναζε διατάζοντας ο Κορονοϊός στο μέγα συμβούλιο των ασθενειών. Ήταν όμως αργά. Όλες οι ιώσεις τού γύρισαν την πλάτη. Βλέπετε, καμία δεν μπορούσε να του συγχωρήσει τη μανία του, την έπαρση, τον εγωισμό του.

Και έτσι, ζήσαμε εμείς καλά και ο Κορονοϊός χειρότερα...!!!

